

drøvelig ud; at der neppe er Nogen, der vil ønske at bygge Forsvaret paa Pantserfibe, naar han er bleven bekendt med Resultatet af de Prøver, som den Gang bleve afholdte. Men det er ikke blot Torpederne, der i den senere Tid have faaet en saadan Udvikling baade som Forsvars- og Angrebsmateriel, at Pantseret er blevet af høist tvivlsom Nytte, saa at det vistnok neppe er rigtig at gaa videre i den Retning, før der er indvundet nye og langt grundigere Erfaringer end dem, man for Tiden er i Besiddelse af, men det er ogsaa Artilleriet. Artilleriet har i den senere Tid faaet en saadan Udvikling, at Pantseret neppe kan ventes at ville komme til at spille nogen synderlig Rolle i en Kamp mod de med svært Artilleri forsynede Skibe. Det vil være de Herrer, der have fulgt med vort officielle Regjeringsblad, Berlingske Tidende, bekendt, hvorledes Artilleriet i den senere Tid har udviklet sig i de større Landes Marinere. Jeg skal blot deraf uddrage enkelte Data, som jeg har noteret mig af de Artikler, der af og til have staaet i „Berlingske Tidende“, og gjenne hvilke man nogenlunde kan følge, hvorledes Udviklingen har fundet Sted i de fremmede Landes Marinere. Man byggede i England et Skib „Inflexible“ med 18“ Pantser og 24“ i Vandgangen og med Kasematter; det var bestemt til at skulle kunne modstaa en 60 Tons Kanon, men nogen Tid efter kommer der en ny Opfindelse, nemlig 80 Tons Kanoner, og det viste sig, at disse gjenembrøde ikke blot et 24“s Pantser, men et 32“s Ternpantser, som laa i fire Lykkelser. Det 24“s Pantser var i to Lykkelser. Men nu er der siden den Tid kommen en ny 100 Tons Kanon, der agtes benyttet i England, og i Italien er man gaaet endnu videre, nemlig til 120 Tons Kanoner. Det dreier sig altsaa om Kanoner, som vi ikke have noget Begreb om, og et Pantser, som vi ikke en Gang tilnærmelsesvis kunne gjøre os nogen Forestilling om at naae. Det vil altsaa ses, at naar vi her tale om Pantser, om Modstandsevne med Kanoner, er det høist vore egne Kanoner, der kan være Tale om, men overfor de fremme Stater, Stormagterne, der have mange Penge til Raadighed og kunne udvilde Materiellet til en saadan Fuldkommenhed som den, der maa anses for tidsvarende, tror jeg ikke, at der kan være Tale om, at vi med de Pantserfibe, vi bygge, have nogen som helst Udsigt til Andet end Nederlag. Men nu kommer dertil, at Pantserets Betydning overhovedet som Følge af denne Udvikling af Artilleriet og Torpeder i England er blevet gjort til Gjenstand for Tvivl, og af en Artikel i „Times“, som ogsaa har været refereret i Berlingske Tidende, faar man den Meddelelse, at man i England i Grunden betragter Ternpantseret som opgivet, idet det ikke er muligt at gjøre Pantseret saa tykt, at det indeholder nogen alvorlig Beskyttelse mod et med de store, nye Kanoner forsynet Skib. Man har da antstillet Prøver med

Bensyn til Pantseret ved at forsøge en Forening af Staal og Jern, hvorved man kan nøies med en mindre Tykkelse, da Staalet har en større Modstandsevne. Disse Prøver have imidlertid ikke ført til Andet, end at den samme Artikel i „Times“ fastslaar som endeligt Resultat, at man maa betragte Ternpantseret som et overvundet Standpunkt, som Noget, hvoraf man ikke kan have stor Nytte mere, og Staalpantseret som en Mulighed for Fremtiden, men tillige enhver Anvendelse af Pantser, ogsaa den i Italien paatænkte Anvendelse af Staalpantser, som forkastet og overilet. Trods det, der saaledes ligger for i Udlandet, er vort Formaal her at ville bygge et svært Pantserfibe, om hvilket vi kunne sige os selv, at det vil blive studt i Stykker af enhver af de store, svære, nye Kanoner, og maa ske af langt slettere Kanoner, og det vil være udsat for at ødelægges af en enkelt Torpedo. Det er paa dette Skib, vi altsaa nu skulle bygge; det er Hovedpunktet i Regjeringens Forslag til Nybygninger i Nar. Det er et Skib altsaa, som tydeligt og klart viser, at man i Marineministeriet endnu er meget langt fra at være kommen til Overbevisning om, hvorledes et Skib skal bygges. Det er et Skib, som medfører et meget betydeligt Offer af Penge til Fordel for Pantseret paa en Tid, da Pantseret opgives i andre Lande, og et Skib, om hvilket vi aldeles ikke vide, hvad det vil komme til at koste, thi det kunne vi ikke regne ud. Dette Skib bliver færdige om 4—5 Nar, til den Tid vil jeg antage, at Spørgsmaalet om Jern- og Staalpantser vil være løst, og saa have vi rimeligvis opnaaet et Skib, som vi kunne begynde med at sælge eller hugge op. At Bygningen af et saadant Skib anteciperer en Forsvarsplan, tror jeg Enhver vil indrømme, og derpaa lægger jeg særlig Vægt, fordi den høitærede Conjeilspræsident udtrykkelig indrømmede, at Flertallet i og for sig stod paa et berettiget Standpunkt, naar dette var Tilfældet. Han sagde, at, naar det gennem de Forslag til Nybygninger, som her foreligger, kunde befrægtes, at Forsvarsplanen ogsaa blev anteciperet, kunde han ikke negte, at en saadan Betragtning havde Noget i sig, og dette stemmer ogsaa med den høitærede Conjeilspræsidents tidligere Udtalelser om Pantserfibe, som jeg forøvrigt ikke skal komme ind paa, da den høitærede Conjeilspræsident ikke er tilstede. Men er der Noget, der anteciperer en Forsvarsplan, saa er dette denne Nybygning, og den gjør det paa dobbelt Maade, for det Første derved, at der gaaes videre i Udviklingen af at slaa Pantseret fast som Grundlag for vort Søforsvar. Enhver kan forstaa, at derigennem ledes vort Forsvar ind i en bestemt Retning, da Pantserfibe og Flaadens Materiel i det Hele altid paa samtlige Forsvarsplaner, som en forelagt her i Thinget, have spillet en meget betydelig Rolle. Ved dette Forslag gaa vi bestemt videre i en Retning, hvorved vi komme til at binde os for Fremtiden